Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9008
Copyright: Melk, Benediktinerstift

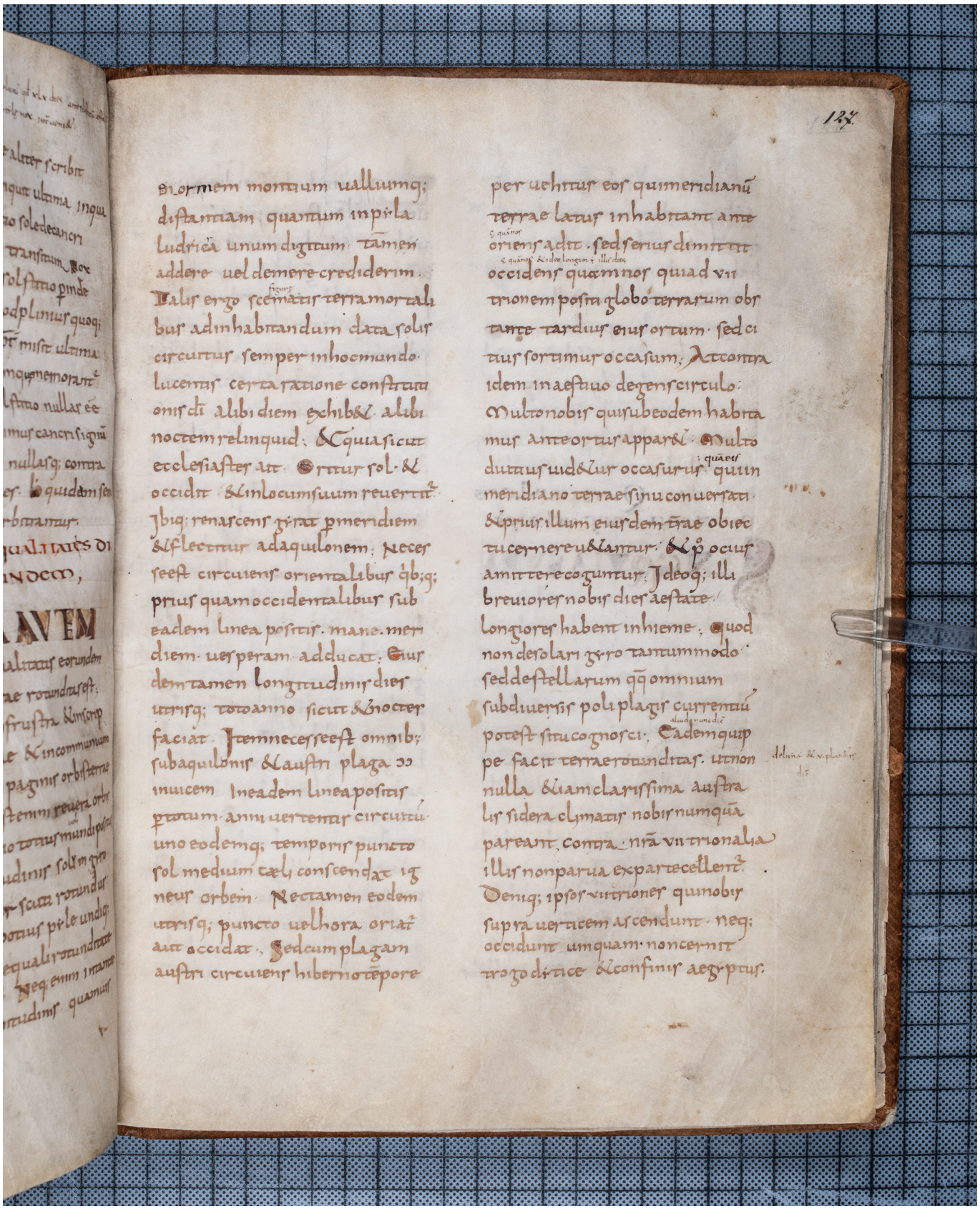

ciorem montium uallium q;
distantiam quantum in pila
ludrica unum digitum tamen
addere uel demere crediderim.
Talis ergo scematis terra mortali
bus ad inhabitandum data solis
circuitus semper in hoc mundo
lucentis certa ratione constitu
onis di alibi diem exhib& alibi
noctem relinquid. & Quasi sicut
ecclesiaster ait. Oritur sol. &
occidit & in locum suum reuertit.
Jbiq; renascens girat p meridiem
& flectitur ad aquilonem. Necer
se est circuiens orientalibus q̃b;q;
prius quam occidentalibus sub
eadem linea positis. mane. meri
diem. uesperam. adducat. Eiusdem tamen longitudinis dies
utrisq; toto anno sicut & noctes
faciat. Item necesse est omnib;
subaquilonis & austri plaga 00
inuicem In eadem linea positis
per totum anni uertentis circuitu
uno eodemq; temporis puncto
sol medium celi conscendat ig
neus orbem. Nec tamen eodem
utrisq; puncto uel hora oriat
aut occidat. Sed cum plagam
austri circuiens hiberno tempore
per uehitur eos qui meridianum
terrae latus inhabitant ante
orientis adit. sed serius dimittit
occidens quam nos quia ad ui
trionem posita globo terrarum obs
tante tardius eius ortum. sed ci
tius sortimur occasum. Ac contra
idem in aestiuo degens circulo.
Multo nobis qui sub eodem habita
mus ante ortus apparet. Multo
diutius uid& lux occasurus. quin
meridiano terrae sinu conuersati
& prius illum eiusdem trae obiec
tu cernere u& lantur. & p̃ ocius
amittere cognuntur. Jdeoq; illi
breuiores nobis dies aestate
longiores habent in hieme. Quod
non de solari gyro tantum modo
sed de stellarum qq omnium
subdiuersis poli plagis currentium
potest situ cognosci. Eadem quip
pe facit terrae rotunditas. ut non
nulla & iam clarissima austra
lis sidera climatis nobis numquã
pareant. Contra nrã ui trionalia
illis non parua ex parte cellent.
Denique ipsos uitriones quinobis
supra uertice ascendunt. neq;
occidunt umquam. non cernit
trogodytice & confinis aegyptus.